

DÉLMAGYARORSZÁG

79. évfolyam, 140. szám
1989. június 16., péntek

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
SZEVEDI LAPJA

Havi előfizetési díj: 101 forint
Ára: 4,30 forint

A megtorlók otthon gyászoljanak! A dán parlamenti küldöttség látogatása Minisztertanácsi munkarend

A Nyugati pályaudvar szomszédságában magasodó MÁV-kórháztól a Hősök téren levő Lenin-szoborig tölti meg a tömeg Pest utcáit, hallottuk a tegnapi sajtótájékoztatót, amit a Történelmi Igazságtétel Bizottságra tartott Budán, a Corvin téren, a Művelődéskutató Intézet dísztermében Nagy Imre miniszterelnöknek és sorstársainak temetési előkészületeiről. Vészhelyi Miklós, a Nagy Imre-per egyetlen ítéthon maradt vádlottja, a TIB elnöke elmondta, hogy mindnyájan felháborodtak a Magyar Nemzet tegnapi számának publikációja miatt. A fővárosi napilap faximileiben közölt néhány részletet Nagy Imrék ítéletéből. Vészhelyi Miklós hangsúlyozta, hogy a koncepció per minden mondatában hazug volt, ezért ezeknek a hazugságoknak a kommentár nélküli közlése sérti az egykori vádlottak személyiségi jogait, és sérti ma élő hozzátartozóikat és történelmünket.

A körülbelül kétszáz ember befogadására alkalmas dísztermet, mintegy 400 újságíró töltötte meg, a világ minden tájáról idejöttek a lapok, tévéársadók és

rádiók munkatársai, hogy az eseményről tudósítsanak. Egy barcelonai újságíró az érdeklődött, hogy a jogi rehabilitálás után lesz-e majd rehabilitáció a párton belül? Megtudtuk, hogy az MSZMP-nek ilyen szándékai egyelőre nem ismeretesek. Hiszen ma még nem teljes a politikai rehabilitáció sem. És a párton belül majd csak a teljes politikai rehabilitációt követően jöhet ez a lépés.

A Délmagyarország kérdése következett: történelmi igazságtalanságok Magyarországon egész területén történtek 1956 után és előtt is. Vidékre kiterjeszti-e tevékenységét a Történelmi Igazságtétel Bizottsága?

Vészhelyi Miklós azt válaszolta, hogy már alakulásokkor, több mint egy évvel ezelőtt programjukba foglalták, hogy 1956 valamennyi áldozatát rehabilitálni kell. A TIB történelmi szekciójára 1956 valamennyi eseményének tisztázását kívánja. Egyik legjelentősebb feladatuknak tartják, s már hozzá is kezdtek, hogy számba vegyék vidéken hol vannak olyan elfeledett, vagy csak a hozzátartozók által ismert sírok, amelyekben az

'56-os megtorlás áldozatai nyugszanak. A TIB, bár alapítói mind ötvenhatosok, nem korlátozza tevékenységét az 1956 utáni törvénysértések kivizsgálására, hanem az 1945 utáni valamennyi törvénysértést tisztáznia akarja, és igazságot szolgáltatni Budapesten és vidéken egyaránt.

Megjelent a sajtótájékoztatót Borics Gyula igazságügyi államtitkár. Tájékoztatja a világsajtót, hogy a hatvanas évek elején a büntetés-végrehajtás még nem tartozott az Igazságügyi Minisztériumhoz. Nagy Imre miniszterelnök és sorstársai holttestét 1961. január 31-én az államvédelmi hatóság emberei temették át titokban a börtönudvarból a Kozma utcai temető 301-es parcellájába.

1989. június 16. a nemzeti megbékélés napja legyen. A Történelmi Igazságtétel Bizottsága arra kérte azokat, akik az 1956 utáni megtorlásnak résztvevői voltak, hogy a gyásznapnapélyen se a Hősök téren, se a Rákosszentmihályi köztemetőben ne jelenjenek meg.

(Budapest, 1989. június 15.)
Zelei Miklós

Szeged önállóságot igényel — a nemzetközi kapcsolatokban is

A szegedi tanács tegnapi ülésének kezdetén egyperces némasággal adózott Nagy Imre és sorstársai emléke előtt.

Az ünnepélyes tiszteletadás után rengeteg „hétköznapi” teendő tornyosodott a tanácstagok előtt. A megüresedett helyekre megyei tanácstagokat kellett választani. A nap folyamán kétszer is szavaztak a városatyák — felfelé sikeresen. A jelöltek (eredetileg csak hárman: Katona Gyula, Marchallek Gyula, Csonka István; majd közvetlen jelölés után Király Dezső is) közül csak a polgármester, Csonka István kapta meg a szükséges szavazatszámot. A második fordulón sem sikerült eldönteni a versenyt Király és Marchallek között, ezért a tanács úgy határozott: csak a következő ülésen szavaz újra, amikor várhatóan még egy helyre lesz szükséges megyei tanácstagot választani.

Eladjuk? Megvegyük?

Négy tanácsrendelet-tervezet, illetve több módosítási javaslat szerepelt a tegnapi ülés napirendjén. Ezek közül az állami tulajdonban álló házingatlanok elidegenítéséről szóló rendelet váltott ki vitát. Ami nemcsak azért volt várható, mert a Szegedi Lakásbérlet Egyesülete azt írta levélben a tanácselnöknek, hogy a témát ne tárgyalja most a tanácsülés, konzultáljanak előbb a bérlettel; hanem azért is (nyilván, a bérlet levele is hasonló okból íródott), mert, ahogy mondani szokás, hűsba, vagy inkább pénztárcába vágó ügyről van szó. Eddig három tanácsrendelet született a házingatlanok eladásának szabályozásáról. A legutóbbi szabályozás megalkotása azért vált szükségessé, mert a kormányrendelet is módosult: a helyi tanácsok nem állapíthatják meg ezután az elidegenítés helyi feltételeit, viszont tanácsrendelettel

kell meghatározni azoknak a házingatlanoknak a körét, amelyeket nem lehet eladni a bérletnek.

Mindenképpen szerencsétlen dolog ennyiszor módosítani egy, a lakosságot közvetlenül érintő rendeletet. Ráadásul, egymásnak ellentmondó kormányhatározatok nehezítik, hogy a helyi tanácsok mindenki számára világos álláspontot alakíthassanak ki. A vitából kiderült, hogy körülbelül annyiféle az érdek, ahányan vagyunk. Míg állítólag sokan tiltakoznak azért, mert a szabadpiaci árakhoz képest elképesztően olcsón juthatnak lakástulajdonhoz a bérlet, mások azon az állásponton vannak, hogy így is túl széles körű az a tilalmi lista, amelyet a tanács „összerakott”.

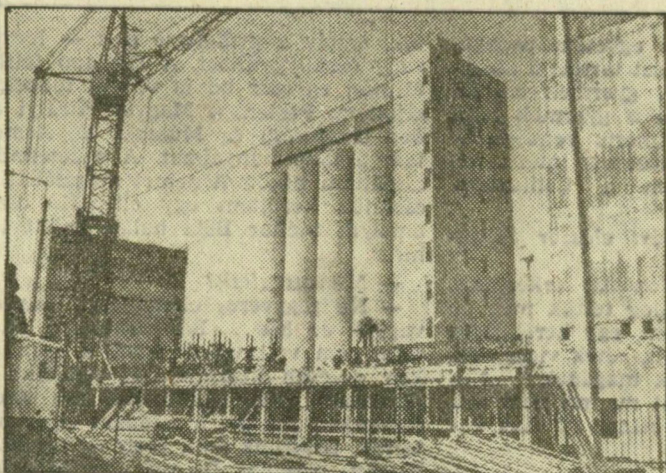
A tanács tagok tegnap két variációt között választottak, és a kevesebb házingatlan eladási tilalmát tartalmazó, B változatot fo-

gadták el. 4 ellenszavazattal és 2 tartózkodással. Azt is megszavazták, hogy a rendelet tartalmazzon egy méltányossági passzust: az eddig tilalmi listába eső belvárosi házingatlanok elidegenítése is szóba jöhet, tanácsai döntés függvényében; ugyancsak differenciáltan ítélik meg azokat a házakat, amelyekben nem lakás céljára szolgáló helyiségeket bérelnék.

Az út- és közműfejlesztési hozzájárulás mértékéről, a vásárokról és piacokról, a tanács tevékenység tovább-

(Folytatás a 2. oldalon.)

Növekszik a malom

Somogyi Károlyné felvétele

Napról napra magasodik a Gabonaforgalmi és Malomipari Vállalat épülő üzeme a Dorozsmai úton. A Délép munkája nyomán elkészült a kőptafőzőm gabonasiló része, és a liszt-silótömb. 24 óra alatt 150 tonna kapacitással működik majd az új malom, ezzel a teljesítménnyel zavartalan lesz majd Szeged lisztellátása

„A Tienanmen térről jöttem”

Velünk visszaélő történelem

Tegnap is éppen az események kommentárjait vitattuk, amikor magas fiatalember lepett be a titkárság ajtaján.

— Wolf Csaba vagyok, néhány napja jöttem Pekingből.

Ilyen hírnök ritkán jelentkezik szerkesztőségben. Kapkodva kerítettem magnót, irány a páncélszekrény egy vadonatúj szalagért, mert minden szó fontos lehet. Amíg a celofánnal bibelődtem, megtudtam, hogy harmadik évét töltötte Kínában, a pekingi egyetem külkapcsolatok szakán tanulva. Azazhogy, az első két év a főiskolai szintű nyelvtanulással telt, s tavaly ősszel kezdte az egyetemen a diplomáciát.

— Hogyan is került Kínába?

— A Ságvári Gimnáziumban érettségiztem, fölvettem a tanárképző főiskolára. Mint előfelvett, katonai szolgálatot teljesítettem, amikor egy véletlen folytán egy társamtól megtudtam, hogy a Művelődési Minisztérium pályázatot hirdetett kínai

A szerkesztőségben a pekingi mézárás óta többször beszélgettünk arról, hogy ami ott történt, az végül is a mi történetünk: ezt jelentheti szélsőséges helyzetben az a sokat emlegetett „visszarendeződés”. A pekingi diáklázadás a szocializmus megreformálására irányult, ám egy másfajta szocializmuskép nevében tankokat hajtottak magukat politikusként nevező öregemberek a fegyvertelen tömegbe.

ösztöndíj elnyerésére. A határidőn már túléltünk, mégis azt mondták Pesten az érdeklődésekre, hogy adjam be a papírjaim.

— Szóval ez egy hirtelen ötlet volt.

— Az biztos, hogy nem volt sok időm átgondolni. Aztán elmentem a fölvetni elbeszélgetésre, majd néhány hét múlva értesítettek, hogy a tanulmányaimat ösztöl Pékingben folytathatom.

— Még mielőtt a szörnyűségekről kérdeznék, kérem, mondja el, hogy a magyarországi felsőoktatáshoz képest milyen a kínai egyetem anyagi és szellemi ellátottsága?

— A hazaihoz képest alacsony az óraszám — heti húsz a mi szakunkon —, így nem az elsajátítandó

anyag okoz nehézséget elsősorban, hanem az, hogy a tanultakat kínaiul kell visszaadnunk.

— Mit tanult az eltelt közel két félv év alatt?

— Elsősorban a kínai és a szovjet diplomácia történetét.

— De a nyelvtanulás két éve alatt ugye, a kínai irodalom is téma volt?

— Sok irodalmat olvastunk, olykor fölöslegesnek tűnő szavak és írásjelek megtanulása érdekében.

— És a több ezer éves kínai filozófia?

— Arra nagyon vigyáztak, hogy filozófiai irodalom ne kerüljön a kezünkbe.

— Amikor elkezdődtek a zavargások, az április végi tüntetések idején különváltak a külföldi diákok a kínaiaktól?

— Az egyetemeken mindig együtt voltunk, rengeteget beszélgettünk, de attól többnyire minden külföldi tartózkodott, hogy együtt vonuljon föl a kínaiakkal. Csak a makoí és hongkongi diákok csatlakoztak a kínaiakhoz.

— Ma már kevésbé emlékszünk arra, hogy végül is, miért kezdődtek a tüntetések?

— Április 15-én, a Kínai Kommunista Párt egykori főtitkárának, Hu Jao Pangnak a temetésén a diákság — bevonulva a Tienanmen térre — azt követelte, hogy állítsák vissza az elhunyt

(Folytatás a 2. oldalon.)

Bibókné is elkészült a Parlamenttől

Bibók Istvánné, a Csongrád megyei nyolcadik számú választókerület képviselője lemondott megbízatásáról. Az illetékes választási elnökséghez eljuttatott indoklás szerint: „Már harmadik ciklusban végzem a képviselői teendőket, a követelmények egyre nagyobbak lettek és a mostani felgyorsult gazdasági és politikai kérdésekben már nem tudok megfelelő döntést hozni választóim megalégedésére.” A képviselőasszony

indoklása további részében több éve tartó betegségére hivatkozik, s arra, hogy kezelőorvosa szigorú utasítására távol kell tartania magát mindenféle idegi megterheléstől. A legutóbbi, májusi országgyűlési ülészakot is kórházban töltötte.

A választási elnökség tudomásul véve Bibókné lemondását, felkereste Ábrahám Vincét, a választókerület pótkepviseletét, vállalta a megüresedett tisztség betöltését. Ő igent mondott!